Cumhuriyet'in parasız mizah ekidir

Cumhuriyet
DİNOZOR

12 ŞUBAT 1997
10
ÇARŞAMBA

Çiller'i aklayanlar medyayı temizleyecek!

Refahyol hükümetinin Adalet Bakanı Şevket Kazan mafya lideri gibi konuştu: "Öyle ya da böyle medyayı temizleyeceğiz!" Bu üslupla, Sincan'da muhabire saldıran terbiyesizin zihniyeti arasında tek bir fark var: Birisi güdülerine yenik düşen bir militan, diğeri ise güdülerine yenik düşen bir bakan!

Sürekli Aydınlık İçin 1 Dakika Karanlık kampanyası'nın katılımcılarından birkaç örnek: Deniz Baykal, kameraların önünde evinin şalterlerini indiriyor. Mesut Yılmaz da aynen... Milletvekilleri de Meclis'in ışıklarını 1 dakika kapatmak istiyor, olmayınca alkışlarla destek veriyorlar.

İyi de, bu insanlar; Meclis görevini yapsın, muhalefetsorumluluğunu yerine getirsin diye eylem yapmıyor mu! Size n'oluyor, ışıklar zaten sizi protesto için söndürülüyor.

Şubat sonunda yapılması düşünülen kepenk kapatma eylemine de katılır şimdi bunlar!

Yukarıda CHP Genel Başkanı Deniz Baykal'ı "Sürekli Aydınlık İçin Bir Dakika Karanlık" eyleminin ilk üç saniyesinde görüyorsunuz.!

İstiklal Caddesi'nde "Sürekli Aydınlık İçin Bir Dakika Karanlık" eylemi kapsamında ÖDP tarafından düzenlenmek istenen meşaleli gösteride 15 kişi gözaltına alındı.

Eylemlere hükümet de kendi çapında katılıyor! Mehmet Gölhan, ışıkları söndürenleri vatan haini ilan etti!

HAFTANIN FOTOĞRAFI

DYP Genel Merkezi'nde yeni arayışlar

T. Çiller: Tabii Sayın Rodrigez, ne isterseniz vermeye hazırız ödün olarak. Yeter ki kabul edin!
Ortadaki danışman: Tamam, Cibuti'de bir parti koalisyon konusuna sıcak bakıyor!
Kadın danışman: Japonya'yı da bi arasak?
Sağdaki danışman: Olur olur... Tamam, kabul... Bütün şartlara evet!..

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

Takiye Demeçleri

Necmettin Erbakan:

"Refah Partisi demokrasiye saygılı olacak ve hep öyle kalacaktır. Bu parti gerilim yaratacak kadar salak değildir. İlk fırsatta iktidarın nimetlerini halka sunacağız. Ve bu onurun tek sahibi olacağız. Şeriatın gelmesi için çalıştığımızı söyleyenler güç odaklarına yakındır. Üzülerek söylüyorum, belki de kandırmak için daha yalanlar atacaklar. Siyaset kavgalı olacak. Olsun varsın. Biz Müslümanlar, laiklere düşman değiliz. Ortalığı karıştıran kişilerin hakkından gelmesini biliriz!"

Tansu Çiller:

"Zenginliğimizi kıskanıyorlar. Alnımızın teriyle emek harcadık, çok uğraştık. Başka türlü zengin olabilir miydik? Elimizden geldiğince çalıştık, çabaladık. Bir sürü lüksten mahrum kalarak şahane servet yaptık. Uyanık davranıp masumiyetimizden ödün vermeden işleri hesaplı götürdük. Herkes bizim gibi yapıp parçalanmadan puan üstüne puan, sayı üstüne sayı toplasın. Damlaya damlaya göl olur demişler. Bize iftira atan hainlerin yalanına aldanmayın. Gözünüzü dört açın!"

Mesut Yılmaz:

"Bizim hükümet konusunda tavrımız net. Çiller gibi tavizler vermeyiz. Küskün arkadaşlarımız ile oturup konuşup yeniden anlaşabiliriz. Dürüstlük en önemli erdemdir. Refahyol'un yalanları karın doyurmuyor. Çıkar uğruna herkesle anlaşan politikacıya karşıyız. Ancak tutarlılarla uzlaşabiliriz. İktidarın nimetlerine kavuşmak uğruna ilkelerimizi çiğnemeyiz. Temiz Türkiye için her şeyi yaparız. Eski koltuğuma otursam ne olur, oturmasam ne olur. Dürüst kalmak tek hedefimdir!"

Bülent Ecevit:

"Sosyal demokratların birleşip bütünleşmesi benim de isteğimdir. Bunun dışında herhangi bir şey umurumda bile değil. Solun paramparça olması için çalışanların ne düşündükleri beni ilgilendirmiyor. Tek amacım, parti içi demokrasiyi zenginleştirmek ve bu demokrasiye muhalifleri sindirmek, yok etmektir. CHP'den gelen teklifleri değerlendireceğim. Sağdan gelecek hiçbir öneriye açık değilim. Yeter ki DSP emek versin. Bütünleşmenin gururu, Baykal kardeşimle bana kalsın!"

Deniz Baykal:

"Ülkenin bugünkü kötü durumundan, çok sıkı çalışmamız gerektiğini anlıyorum. Bunu hedef kıldım. Bir an önce karar verip tabanda birleşmeli. Sol atılım yapmalı, sağ ise patronları yağlamalı. Politika yapıp mücadele içinde olmak demektir. Ülkeyi Refahyol'a teslim etmek benim harcım değil. CHP'nin tekrar dirilmesi sonrasında gerici ve sağcı güçlerin toparlanması çok zor. Sevgili halkım, beni desteklesin, alkışlasın ve bütün gücünü partimize bağışlasın!"

Not: Bütün demeçleri ilk satırdan başlayarak ve satır atlayarak tekrar okuyunuz.

Cumhuriyet
DİNOZOR
Sayı: 10 - 12 ŞUBAT 1997
● Basan ve Yayan: Yeni Gün Haber Ajansı A.Ş. ● Genel Yayın Yönetmeni: **Orhan Erinç** ● Genel Yayın Koordinatörü: **Hikmet Çetinkaya** ● Yazışleri Müdürleri: **İbrahim Yıldız**, **Dinç Tayanç** (Sorumlu) ● Yayın Yönetmeni: **Zafer Temoçin**
Faks: (0212) 512 48 30

Cumhuriyet
DİNOZOR
Ciciliği meslek edinenlerin dergisidir...

Susurluk Komisyonu'na ifade veren İstihbarat Daire Başkanı, "Ağar bakan olunca çeteler kontrolden çıktı. Faili meçhullerin birçoğu çetenin işi" dedi.

BAYRAM TATİLİNDE KİM NEREDEYDİ?

Tansu Çiller, bayram tatilini, parti genel merkezinde geçirdi. Partililerin kutlamalarını kabul eden Çiller, elini öpenlere yeşil pasaport ikram etti.

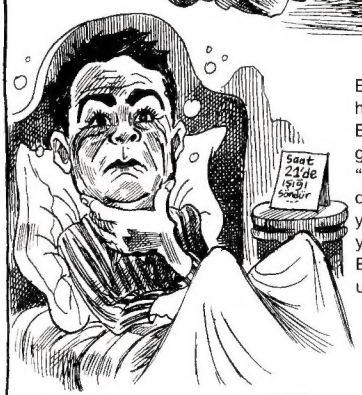

Bayram olduğundan haberi olmayan Baykal, tatilini evinde geçirdi. Gazetecilerin "Hadi bee, senin dünyadan haberin yok" şeklindeki yorumları sırasında Baykal'ın yeniden uyuduğu gözlendi.

Erbakan ise bayramda Genelkurmay Başkanlığı'ndaydı. Gün boyu bina önünde mıntıka temizliği yapan Erbakan'ın, "En büyük asker, bizim asker" diye bağırarak Karadayı'yı omzuna almak istemesi askerler tarafından güçlükle engellendi.

Afyon'daki Metin Göktepe davasında siyasi parti temsilcileri, sivil toplum örgütleri, yerli ve yabancı basın mensupları ile binlerce dostu vardı. Bir tek, sanık polisler yoktu!

TEDAŞ ve TOFAŞ oylamaları başını ağrıtacak olan Tansu Çiller, Sincan olaylarının ardından Erbakan'a sahip çıktı: "2000 yılına kadar iktidardayız. Gerekirse RP ile seçim ittifakı bile yaparız."

Sincan'daki Kudüs Gecesi'nde şeriata övgü düzen İran'ın Ankara Büyükelçisi Bagheri "istenmeyen adam" ilan edilip ülkesine iade ediliyor.

Yoksulluğun, işsizliğin ve açlığın kol gezdiği Şırnak'a 5000 kişilik cami kompleksi yapıldı!

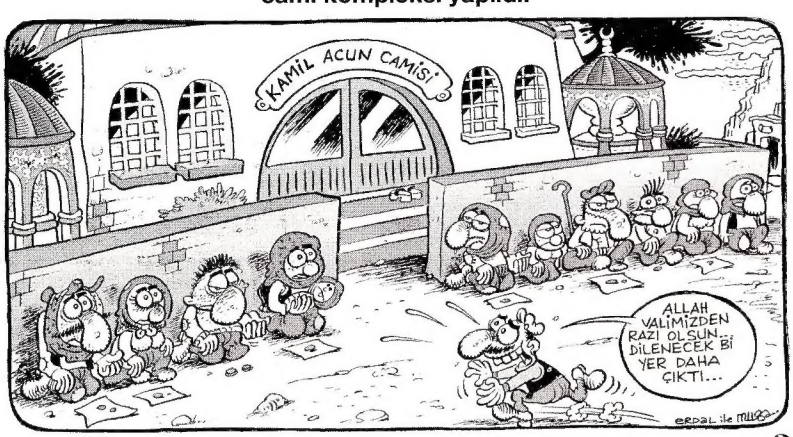

Ben O Kitabı Gördüm

FERHAN ŞENSOY

Yeni bir kuşak var, şu an liseyi tüketmekle, üniversite curcunasında sistem ne uygun görürse yöntemiyle bir meslek grubuna yönelmek üzere, dershanelere koşturuyorlar. Kimi salak mekânlarda toplanıp incir çekirdeğine eziyet muhabbetler ediyorlar. Ehliyetsiz ve çok hızlı araba kullanıyorlar. Birinci ve ikinci lig ayaktopu maçlarını sıkı sıkıya izliyorlar. Soma Linyitspor'un averajını biliyorlar.

O haftanın en tartışmalı penaltısını, günlerce ve dert edinerek uzun uzun tartışıyorlar. Kimi çok gürültülü müzikli barlarda buluşup, hiç bir şey konuşmadan, elde bira, birlikte dingildiyorlar. Çok bir şeyin hiç farkındalar.

Tiyatroya gitmiyorlar. Sinemayaysa kimi çok moda amerikan filmlerinde başrol oyuncularının nasıl giyindiklerini, nasıl davrandıklarını irdelemek için gidiyorlar, daha sonra onlar gibi giyinmeye, saçlarını onlar gibi taramaya, onlar gibi davranmaya özen gösteriyorlar. Kitap okumak gibi kötü alışkanlıkları yok. Ancak bir kitaptan söz edildiğinde, her konuda olduğu gibi, bu durumda da ahkâm kesmekten, topa girer gibi söze girmekten, topa vurur gibi, sözün gelişine yanıt çakmaktan hoşlanıyorlar.

Ben o kitabı gördüm! gibi bir cümleyi sarfedebiliyorlar.

- Neyini gördün canım? Kitabın kapağını mı? Kitap görücüye çıkmaz, alınır ve okunur.

Kitabı bir kitapçı vitrininde ya da başka birinin elinde görmeyi, bu konuda yeterli bir görgü olarak kabullenebiliyorlar. Kitap okumamanın bir eksiklik olduğunu sezinleyenleri ise oldukça kestirmeciler:

- Kaç kitap okusam yeter?

diye soruyorlar. Okunması gereken kitap sayısını bir an önce tamamlayarak bu konudan kurtulmak istiyorlar.

Hafta sonları mutlaka diskoya gidiyorlar.

Disko çıkışı işkembeciye uğruyorlar. Cumartesi sabaha karşı yatağa ulaştıkları için, o günü uyuyarak geçiriyorlar. Her pazar kendilerine, bir pazar öncekinden daha dandik bir oyalanmaca buluyorlar.

Atatürk'ün cumhuriyeti emanet ettiği bu blucinli ey türk gençliği, giderek kendine ve çevresine yabancılaşarak, başına buyruk amaçsız bir yaşama biçimini kanıksayarak, herkese ve olaylara tepeden bakarak, bu ülkenin sorunlarıyla hiç ilgilenmeyerek insanın sinirini bozuyor.

KİNCİ CUMHURİYETÇİLER, OMURGASIZLAR, MANDACILAR VE DİĞERLERİ

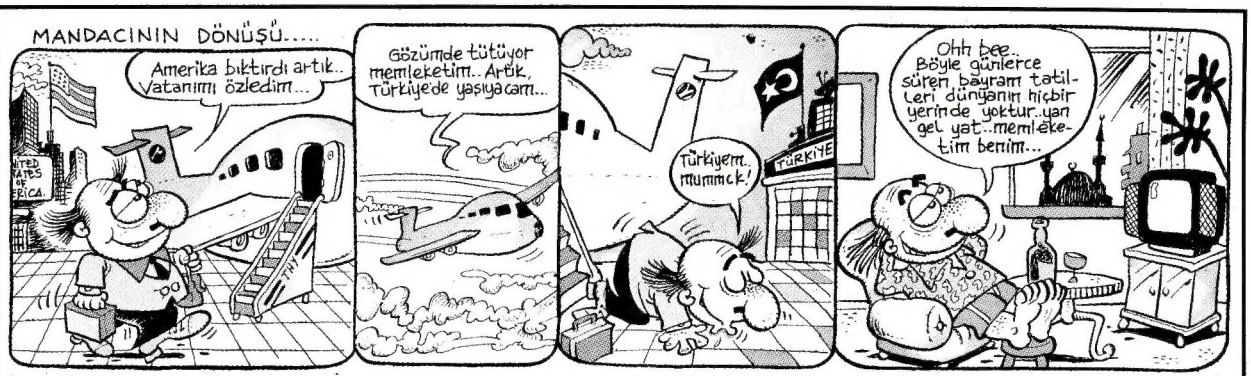

İNTİKAM

Musa Gümüş ve Emit Atalay

MEDYAZOR

Ebedi Promosyon! *Yemek kitapçığı, Zeyna posteri, kızma birader, bulmaca eki derken Milli Gazete resti çekti: Kıyamete Kadar Namaz Vakitleri Takvimi! Kurasız, kuponsuz herkese verilecek bu "ilahî takvim" kıyamete kadar size fayda sağlayacak. Böylelikle Milli Gazete "en geniş zamanlı promosyon"u vererek basın tarihine geçti. Artık kıyametten sonrasını düşünen kazanır!*

İzlenme oranı çok düşük olmasına rağmen Kanal 7 reklam zengini. Kanalın, sadece İstanbul Belediyesi'nden 376 milyar liralık reklam aldığı söyleniyor.

Saldırganı da kınıyoruz, yobaz yazarı da!

Saldırganı kınamıyorum

Fuat Ortatepe

Demokrasi, Demokrasi diye çığıranların maskeli yüzlerine, sivil generallerin utanmaz suratlarına ellerimi ağzıma boru yaparak uzun bir **"yuuh!"** çekiyorum.

Sincan'da koparılan suni fırtınayı fırsat bilen sahte demokratlar, darbe şakşakçıları, postalseverler hemen provokeye girişip sağdan soldan Sincan'a toplaşarak sözüm ona miting tertip ettiler. Çiftetelli medyamız da **"mal bulmuş mağribi"** gibi silahlarıyla olay yerinde

Bunlardan **Işın Gürel** isimli olanı **"beni dövün, beni dövün"** diye döne döne dolaşıyor. Herkesin sabrı Eyyüb sabrı değil ya yiyor tokadı eriyor muradına. Sırtüstü yere oradan hastaneye. Görünen o ki **"muhabir"**in hiç bir şeyi yok, sapasağlam. Zaten bu memlekette her sırtüstü düşeni hastaneye kaldırsanız sokakta adam kalmaz. Yaptığı işten dolayı saldırganı kınamıyorum ama kendisine hakim olmasını isterdim. Darbe için malzeme devşirenlerin, darbeye zemin hazırlamak için kaşım kaşım kaşınanların, ter ter tepinenlerin, müslümanı öcü göstermek isteyenlerin eline malzeme vermemesini dilerdim.

Ama olan oldu, biten bitti ve sonunda Sincan **"sabah vakti ortasında tank geçen şehir"** de oldu. **Bekir Yıldız** görevinden alındı.

Sahte demokratlar darbe şakşakçıları şimdi şampanya patlatıp kutlama yapabilirler.

Yaptırabilecekleri muhtemel bir darbe için kınalanabilirler.

Kınalanın kınalanın, kınalanmazsanız hatırım kalır.

Sincan'da koparılan suni fırtınayı fırsat bilen sahte demokratlar, darbe şakşakçıları, postalseverler hemen provokeye girişip sağdan soldan Sincan'a toplaşarak sözüm ona miting tertip ettiler. Çiftetelli medyamız da "mal bulmuş mağribi" gibi silahlarıyla olay yerinde. Bunlardan Işın Gürel isimli olanı "beni dövün, beni dövün" diye döne döne dolaşıyor. Herkesin sabrı Eyyüb sabrı değil ya yiyor tokadı eriyor muradına.

(Akit 7.2.1997)

Akit'in yobaz yazarı saldırganı kınamıyor. Çünkü o saldırgan, kutsal davalarına katkıda bulunarak, bir bayan muhabiri dövdü. Laiklere dersini verdi. Zaten o muhabir "beni dövün, beni dövün" diye ortalıkta dolaşıyordu. Yiğit saldırgan da dayanamayıp dövdü. Herkes de Eyyüp sabrı olmaz ya!

Be akılsız, vicdansız adam. Bırak dinini, milliyetini bir yana, insanlıktan zerre kadar da olsa nasibini alamadın mı ki, ne olursa olsun bir erkeğin bir kadını dövmesine böyle bakabiliyorsun? Ne taş kalpli, ne et beyinli bir zebaniymişsin ki, kendisinden çok daha güçlü bir adamdan dayak yiyen insan için "yiyor tokadı eriyor muradına" diyebiliyorsun? Bu mu erkekliğin, bu mu dindarlığın?

Öyle ya, kadın nedir ki, çakarsın ağzının üstüne, sindirirsin. Böyle yaşıyorsun, hep böyle olacak sanıyorsun. Bunu da utanmadan yazabiliyorsun.

Darbeye karşı güya tavır almışsın ama unutma ki, karanlık kafalı şeriatçı patlamasını o darbelerin sonuncusuna borçlusunuz. İleriden, gelişmeden, eşitlikten yana ne varsa ezip geçen 12 Eylül faşizmi, Ortaçağ zihniyetini palazlandırmadı mı? Varlığınızı cuntaya borçlusunuz.

Biz şiddetin her türüne ve hukuk dışı tüm uygulamalara karşıyız. Darbe girişimlerine de, mezuniyet töreninde konuşma yapan türbanlı öğrencinin zorla susturulmasına da. Bunula birlikte bir muhabirin meydanda hayvanca dövülmesine de karşıyız. Fakat sen bu noktaya gelemezsin. Saldırganı kınayamazsın. Çünkü o saldırgandan hiç farkın yok.

Yüzyıllardır bu topraklarda şiddet şiddeti doğuruyor, insanlar türlü sebeplerle birbirlerine karşı kışkırtılıyor. Niçin bunu göremeyecek kadar katılaşmış beynin? Dayak yiyen bir kadının "beni dövün, beni dövün" diyerek dolaştığını iddia edecek kadar mı görmez olmuş gözün? "Kadına el kalkmaz" demek çok mu zor?

Sakın ha bu yazdıklarımıza bakıp Müslümanlığı senin ilkel fikriyatınla özdeşleştirdiğimizi sanmayasın. Barbarlığın hiçbir ideolojinin, hiçbir dinin içinde yeri olamaz. Üzücü olan sen ve senin gibilerin kutsal duyguları alet etmenizdir. Taşın haline ağlayan dervişlerden, Yunus Emreler'den, Mevlânâlar'dan senin gibi insan taslaklarına geldik ya, fena olan budur.

Son olarak bir soru: O bahsettiğin kınadan en son ne zaman yakmıştın? Sivas'taki yobaz katliamından sonra mı?

tespit tutanağı

● **Metin Göktepe davası, duruşmaya sanık polisler gelmediği için ertelendi. Ayrıca sanık avukatlarından birinin "eski bir işkenceci" olduğu kanıtlandı.**

● Hürriyet yazarı Ayşe Arman'ın 5 Şubat tarihli yazısından: "Allahım ben ne kadar şanslıyım! Söyleşi yapmak için randevuyu iki dakikada alırım. Hırssa hırs! İlk röportajı da patlatmış olurum. Üstelik halkla ilişkilercileri Selda can ciğer arkadaşım, David Peop-le'dan kapı gibi 90 milyonluk alışveriş (üç taksitle) yapmışım, utanmadan da 'Aman siz de bunların kartlarından edinin, benim gibi alışveriş yapın' diye yazmışım."!

● **Akşam'ın kuponsuz versiyonu Güneş çıktı! Sabah gazetesinin, Güneş'i imaj olarak Sabah'a benzettiği için Akşam'a dava açacağı söyleniyor!**

● Aktüel dergisinin "İronik" isimli siyasi-mizahi bir dergi çıkartacağı, Tempo'nun da benzer bir dergi için hazırlık yaptığı da bir başka söylenti.

● **Demokrasi gazetesi, Uğur Mumcu'nun anısına "adına yakışmayacak şekilde" saldırıyor.**

"Üstad" Gürbüz Azak'tan yorumsuz yorum:

Dürbün

Gürbüz Azak

Mehmet Ağar'a açık mektup

Sayın Ağar,

Hiç tanışıp görüşmedik... Varsın olsun, tanımak için merhabalar kâfi değildir. İnsan insana bazen selâmsız da ulaşır.

Duruluğun kadar diri de ol. Ve hep öyle kal. Sen bu milletin en has evlâtlarının erkek yüreklerinde, en itibarlı yerdesin.

Kim ne derse desin.

Rütbelerin üstünde bir rütbedesin!

●●●

Dağlar eğilmez Mehmet!

Mehmetlerin görevi tükenmez!..

(2.2.1997 - Türkiye)

Manevi liderlerin toplumdaki yeri

Metropol

Atilla Dorsay

"Fethullah Gülen Hoca'nın geçen günkü iftar davetine ben de katıldım. Daha önce de bir kez Üsküdar'daki bir yemeğine katılmıştım, Halit Refiğ'le birlikte...

Hayır, Fethullah Hocacı filan değilim. Öncelikle bir gazetecinin her yere girip çıkması, tanımak amacıyla her çevreye karışması gereğine inanıyorum elbette... Ama ayrıca ve bunun ötesinde, Fethullah Hoca'ya karşı belli bir sempati ve saygı da besliyorum.

Ben uzun yıllar, Fethullah Hoca'yı da herhangi bir tarikat lideri gibi görüp onu tehlikeli ve zararlı bir kişi olarak gösteren bir gazetede çalıştım. Ama sık ve sürekli tekrarlanan şeylere karşı her akıllı insanda uyanması gereken kuşku, daha o zamandan bende de uyandı.

Sonra hocayı dinledim, izledim. Örneğin son yemekte onun çok değişik çevrelerden gelen kimseleri hiçbir sıkıntıya sokmaksızın, kadınlara en küçük bir örtünme zorunluluğu getirmeksizin (tesettürlü hanımlar yok gibiydi), kendisini hep geri planda tutma mahviyetkârlığı içinde ve çeşitli dinlerden cemaat liderlerini onurlandıran barıştırıcı ve diyalogcu tutumunu izledim. Tüm bunlar, benim düşündüğüm anlamda bir çağdaş manevi lider, bir çağdaş din ve inanç adamı karşısında olduğumu bana düşündürdü.

Evet, çağımız biraz da inancın yükselme çağı. Akıl ve akılcılık yine orda duruyor. Ama inanç artık akılla çelişmeyebiliyor ve akılcılıkla uyum içinde yaşamayı deniyor. Bu gidiş içinde toplumlar siyasal liderler kadar manevi liderlere de ihtiyaç duyuyorlar. Yoksa ortalık, son olaylardaki gibi sahtekârlara, düzenbazlara kalıyor. Fethullah Hoca'yı ve yaptıklarını kendi adıma dikkatle izlemeyi sürdüreceğim." (2 Şubat 1997 Yeniyüzyıl)

Tehlikesiz ve zararsız Hoca ile dikkatli ve kaypak yazar!

Atilla Dorsay, "araştırmacı gazetecilik" çalışmalarına Fethullah Gülen'in sofrasından başlamış. Fethullah Hocacı falan olmayan, ama ona karşı belli bir sempati ve saygı besleyen Dorsay, uzun yıllar Hocaefendi'yi tehlikeli ve zararlı gösteren bir gazetede çalışmış, ama onun öyle olmadığına dair bir kuşku daha o zamandan kendisinde uyanmış. Peki, Sayın Dorsay, neden böyle bir "onursuzluk sürecini" yaşadınız da tavrınızı ortaya daha o zamandan koymadınız? Yoksa "inancın yükselme çağı"nın yaşanmaya başlaması, Hocaefendi'nin, ABD'nin "ılımlı İslam politikası"na uygun bulunması mı gerekiyordu?

Sayın Dorsay; "akıl ve akılcılık yine orada duruyor"diyorsunuz. Peki siz nerde duruyorsunuz? Size göre; ne oldu da artık inanç akılla "çelişmeyebiliyor", ne oldu da, artık inanç akılcılıkla uyum içinde yaşamayı "deniyor."

Ortalığın sahtekâr ve düzenbaza kalmaması için, toplumların manevi liderlere ihtiyacı olduğunu söylüyorsunuz. Öyleyse kurduğu vakıflara dul kadınların mallarını üçkâğıtla bağışlatan; polis kolejlerinde, askeri liselerde, silahlı kuvvetlerde yandaş edinmeye çalışan; futbol kulüplerine girip futbolcuların evliliklerini ayarlayan manevi liderlerin "sahtekârlık ve düzenbazlığın" neresinde olduğunu da söyler misiniz? Hepsi bir yana, lafı eveleyip gevelemeden, Fethullah destekçisi rolüne soyunarak hangi çıkarlar peşinde olduğunuzu yazın da rahatlayalım. Bu "yer göstericilik"ten ne kadar bahşiş alıyorsunuz?

MEVSİM NORMALLERİ

Soner Günday

fiko'nun sarkacı

Bir İnsanı Sevmekle Başlayacak Herşey

- Aşkımın Top-10'u olsa sevgilim, liste başının değişmeyen parçası sen olurdun. Zaman zaman aday parçalar gündeme gelse dahi, onları alt sıralarda birkaç hafta gezdirip listeden çıkarırdım.

- Ay inaanmıyorum. Sevgilim, aşkımız adeta, prodüksiyonunda hiçbir masraftan kaçınılmamış, orijinal bir klip. Ama şu aday parça olayı beynimin memorisini dumura uğrattı. Bir daha duyarsam, bu yılki kasetimde sana yer vermeyebilirim.

- Bana trip yapma beybi. Kimse sana benim çektiğim klibi çekemez. Atıyorum... grand çerokili... yurtdışı seyahatli... bol dolarlı bir klibin finansmanı her kuul men'in harcı değil. Eee, sen de artık, klibinde bir iki güzel kızın görünmesine sound çıkarmayacaksın.

- Aaay, şu açık sözlülüğün ve açık fikirliliğin inan aşkımızı, açık tenis turnuvasında oynanan tenis maçına çeviriyor. Bir o yana, bir bu yana beynim sanki cangki bangking yapıyor.

- Ay lav yu, beybi.

- Okey, ben de ay lav yu.

★★★

- Hiçbir zaman seni terk etmeyeceğim sevgilim. Anlıyor musun, seni hiç bırakmayacağım.

- Anlıyorum, ben de senden hiç ayrılmayacağım. Seni çok seviyorum. Duyuyor musun beni, seni çok seviyorum.

- Duyuyorum ve mutluluktan yerimde duramıyorum. Umarım kapsama alanımdan hiç çıkmazsın sevgilim.

- Hayır asla. Fakat şimdi cızırtı yaptı.

- Her an hat kesilebilir ama, ben seni çok sevçt... şışçt... şışçt...

- Alo, şışçt... ben de... şışçt... sevşışçt... şışçt...

- Şışçt... şışçt... şışçt...

★★★

- Meraba Televole. Yani ben de iyi bir futbolcu olarak, iyi kazanıyorum tabii. Ama bazı mankenler gibi değilim. Bazılarının gözünü dolar bürümüş. Yani dolar yeşili... Ha ha ha...

- Sen benim yeşil gözlerime laf söyleyeceğine kendi çarpık bacaklarına bak. Biri kalk gidelim diyor, biri bok yeme otur. Hi hi hi...

- Ben o bacaklarla boş alanlara öyle bir deplase oluyorum ki, yavaş çekimlerde Erman ağbi bile çözemiyor mevzuyu. Bir de senin bacakları görmek gerek. Yakından incelemeli ki işe yarar mı anlamalı. Ha ha ha...

- O bacaklara yakından bakabilmek için önce biraz yedek beklemen lazım canım. Kondisyonun iyiyse, takıma girip ileri uçta oynaman an meselesi. Ne o, kırmızı kart gibi kızardın. Utangaç... Hi, hi, hi...

- Ne utanıcam yaa... Al da at dercesine gelen pası kaçırır mıyım? Şimdi bi kafayı koyucam, top ağlarla kucaklaşacak. Ha ha ha...

- Ooo, bakıyorum çaktın köfteyi. Sevdim seni. Hatta aşık bile oldum.

- Haydi o zaman sevgilim, çıkalım şöyle bir turlayalım.

Fikret Bekler

Son anda aldığımız bir habere göre

Yazar Bekir Yıldız dinci Bekir Yıldız'dan farkını açıkladı

'Benim yıldızım kırmızı'

Kudüs gecesinin yıldızı şeriatist Bekir Yıldız'ı tanımayan kalmadı. Şeriatizmin Bekir Yıldız'ı varsa, sosyalizmin de Bekir Yıldız'ı var. Dinozor muhabiri yazar Bekir Yıldız'ı buldu, konuşturdu:

- Bu ne kadersiz isim benzerliği?

- Aslında benim yüzümden ismi Bekir Yıldız olan çok sayıda insan boşu boşuna gözaltına alındı, eziyet gördü.

- Kayseri Kocasinan Belediye Başkanı'nın da adı Bekir Yıldız. Sizin yüzünüzden gençliğinde apar topar gözaltına alınmış. Hem de 12 Mart 1971'de...

- 7-8 yıl önce yurtdışına çıkacaktım. Devrimci olduğum için rahat değilim tabii. Nitekim tam çıkarken tutukladılar. Uzunca bir süre sonra tutuklamalarının nedenin isim benzerliği olduğu anlaşıldı. Meğerse İzmir Urla'da Bekir Yıldız adında bir tüccar vergi borcundan aranıyormuş. Bunlar da oluyor.

Kızıl Yıldız

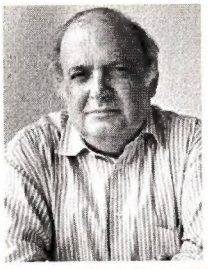

Yeşil Yıldız

- Bu gürültü patırdıyı nasıl yorumluyorsunuz?

- Biz solcular her zaman en büyük sorunun ekonomik olduğunu söyledik. Bunu söylediğimiz için de hapse attılar, kurşuna dizip öldürdüler. Bunu kim yaptı bize? Burjuvazi... Böylece Türkiye'de düşünce özgürlüğünü ortadan kaldırdılar. 70 yıl sonra dincilerle burjuvazi karşı karşıya geldi. Zamanında solculara saygılı olsalardı dinciler bu duruma gelmezdi. Türkiye ekonomisini düzeltseydi insanları da dine bu kadar muhtaç hale gelmezdi.

- Sincan Belediye Başkanı'nın yıldızı yeşil, sizinki ne renk?

- Benimki kırmızı. Aslında bu isim benzerliği benim için büyük bir fırsat. Elimde hazır bir kitabım olsa iyi satardı.

Muhalif Hindi Hidayet

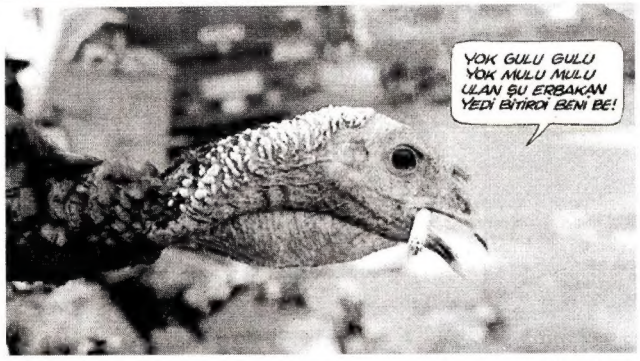

Memleket Sevgisi Anketi

Vatandaş hep Niyazi

Bernard Shaw yanlış anımsamıyorsam, alçakların en son sığınacağı yerin vatanseverlik olduğunu vurgulamış bir sözünde. İşini iyi yapamayan, çetelerine çeteleri ekleyen ***politik-acılarımız*** başı sıkıştıklarında vatansever kesiliyor. İyi de, hep biz, bu vatanda vatandaş olarak kalıyoruz, olaylara Fransız kalıyoruz. Onlar ülkeyi yönetip gidiyorlar. Ne zaman demokratikleşme gündeme gelse, "Aman ha" diyerek aba altından sopa gösteriliyor. Vatanseverlik ülkeyi kemirmek mi, 8 bölü 7 oranında aklanmak mı, **'Laikliğin güvencesi benim'** deyip, Refah'a karşı göğsünü siper edip, Refah'la koalisyon kurmak mı?

Aslında onlar da vatansever... Ama hangi vatan? ABD de bir vatan değil mi?

Vatan-millet-Sakarya deyip

Yediler bitirdiler ülkemizi

Sırça saraylar onların oldu

Vatandaş ise hep Niyazi

Suavi Özyiğit/ Bornova-İZMİR

Kazak Abdal'dan esinleme

Demokratları saldım Meclis'e
Memleketi düzlüğe çıkara
Görüp duyup da sesini
Çıkarmayanın da...

Dağdan kelle getirenin
Konuşanı öldürenin
Öğrenciyi coplayanın
Cümlesinin de...

Tarikatlar söz sahibi olmuş
Meclis'te koltuk kapmış
Şeriatı da getirecekmiş
Mollaların da...

Düzenleme:
Taylan Özgür/GAZİANTEP

Şok haber

● Öğrenci Seçme ve Yerleştirme Merkezi'nden yapılan açıklamada, sayısal sorularda başarılı olamayan öğrencilerin sayısal lotadan başka alternatifinin kalmayacağı belirtildi.

● **Beşiktaş yenilgisinden sonra ülkesine gönderilen Lazaroni'nin giderayak, "Bana Kudüs gecesine katılmış Bagheri muamelesi yaptılar" dediği öğrenildi.**

● Trabzon'da, "Sürekli Aydınlık İçin Bir Dakika Karanlık" eylemine evindeki ütünün fişini çekerek katılan Temel, Dinozor'a yaptığı açıklamada, "Hadi benim yaptığım sazanlık.. Peki saat 21 olunca eyleme gözünü kahpatarak katılacağını söyleyen TBMM Başkanvekili Uluç Gürkan'a ne demeli da" dedi.

● **Özel televizyon kanallarının muhtemel bir darbede yayın hakkı için şimdiden çok sıkı bir rekabete girdiği ve bu amaçla Genelkurmay Başkanlığı'yla anlaşmaya çalıştığı bildirildi. Genelkurmay'ın havuz sistemine karşı olduğu belirtildi.**

UNUTMA!

SÜREKLİ AYDINLIK İÇİN 1 DAKİKA KARANLIK

Saat 21.00: Türkiye için hukuk vaktidir

KAYHAN ERKAN'IN BAZI FİKİRLERİ

METİN HAKYERİ

Faks olayı: ☎ 0212 512 48 30 veya 0212 513 85 95

Bırakın Çocuk Oynasın

SUNAY AKIN

İstanbul'da yazıya uygulanan ilk sansür örneği Dikilitaş'tır desek, herhalde yanılmış olmayız. Anıtın, Mısır'dan getirilip At Meydanı'ndaki yerine dikilişi arasında geçen taşınma sürecinde hafiflemesi amacıyla bir kısmı kesilmiştir. Bu durum, hiyerogliflerin okunuşunu yarım kılar. Dikilitaş'ın taşınma sırasında kırılmış olabileceğini de hesaba katmak gerekir.

Padişah'ın, 1727'de **İbrahim Müteferrika**'ya kitap basmasına izin veren bir ferman çıkarması üzerine hattatlar küplere binerler. Mürekkep hokkaları, divitler ve kalem açacaklarını bir tabutun içine koyan hattatlar, Müslüman bir ülkede kurulan ilk matbaayı bir yürüyüş ile protesto ederler.

Yıllar sonra gazetecilik mesleğinin ortaya çıkışıyla da İstanbul sokakları gerçeklerden rahatsız olanlar tarafından öldürülen nice gazetecinin tabut içinde taşınışına tanık olur.

Sultan V. Mehmet Reşat'ın, Osmanlı yönetiminde olan Manastır ve Selanik ziyaretlerini görüntüleyen **Manoki** kardeşler, böylelikle sinema tarihimizdeki ilk filme imzalarını atarlar. Sultan Reşat, belediye binasından çıkarken film çekmeye başlayan **Milton Manaki**'nin elindeki garip alet korumaları telaşlandırır. Çekimin engellenmek istenildiğini gören Sultan Reşat araya girer: *"Bırakın çocuk oynasın..."*

Osmanlı'nın gazetecilere göstermiş olduğu *'hoşgörü'* onları satın alıp susturmak yönünde olur. **Abdülhamid,** kendisini hedef alan yazılara öfkelenir ve Mabeyn Başkâtibi **Ali Cevad Bey**'e şunları söyler: *"Bu gazeteciler geldikçe edep dahilinde hareket etmeleri için münasip miktar para ver. Artık bu heriflerin ağızlarını kapamaya gayret eyle."*

Görüldüğü gibi yazarları *'yazarkasa'*ya dönüştürme çabaları günümüze özgü olmayıp tarih boyunca süregelen bir hastalıktır. Ama gerçekleri yazmakta kararlı olan yazarlar, baskıya, zorbalığa karşı direnmiş ve yaşamları pahasına olsa da kalemlerini satmamışlardır. Bu onurlu koşuda yere ilk düşen Serbesti gazetesinin başyazarı **Hasan Fehmi** olmuştur.

12 Kasım 1908'de yayına başlayan gazetenin ilk sayısında Hasan Fehmi, amaçlarını şöyle açıklar:

"Serbesti, milletimizin din ve unsur farkı gözetmeksizin bütün zulüm görmüş vatandaşlarının savunucusu ve fikirlerinin tercümanı olacaktır."

1909 yılının 6 nisan akşamı, ahşap olan Galata Köprüsü'nün üstünden geçen insanların ve arabaların çıkardığı günlük melodi duyuluyordu... Ölüm tehditlerine metelik vermeyen Hasan Fehmi, köprü tahsildarına geçiş ücreti olan 1 meteliği vermiş, arkadaşı **Şakir Bey** ile konuşa konuşa yürüyordu... Duyulan silah sesleriyle insanlar kendilerini yere atarken, martılar da çığlık atarak uçuşurlar... Köprünün tahtaları arasından, öldürülen ilk gazetecinin kanı sızmakta ve Haliç'in sularına damlamaktadır.

Cinayet sonrasında yaşanılanları Mizan gazetesinden okuyalım: *"Cinayet köprünün ortasında, iki nöbetçi bahriye neferiyle karakol gemisinin rampa ettiği deniz arasında işleniyor. Dört el silah atılıyor.* 'Polis yok mu?' *diyerek bir adam feryat ediyor. Ortaya çıkan polis, imdat diye bağıran yaralıyı katil sayarak karakola sürüklüyor.* 'Ben yaralıyım, katil oradadır' *yolundaki ısrarına kulak asmıyor. Ya zabıta şu kadar basit, belirli çevre içerisinde bile görevini yapacak kadar bir yeterlik ve öngörüye sahip değildir ya da katili tutuklayabilecekken, şöyle ya da böyle bir düşünceyle iktidarını iyi yolda kullanmadı."*

Polis, yaralı olan Şevki Bey'in sözlerini duymazlıktan gelir ve katil Eminönü'ne doğru koşarak kaybolur gözden!.. Aradan yıllar geçer. Hasan Fehmi Bey'in katili bulunamazken Galata Köprüsü de katledilerek yerinden kaldırılır ve Haliç'in içerlerine doğru sürgüne gönderilir. İstanbullular, bu ülkede bir gazetecinin ilk kez köprü üstünde öldürüldüğünü bilmediklerinden tarihi yapının yerinden oynatılmaması için gerekli olan ağırlığı koyamazlar!

Sürgündeki köprünün bir ayağı, **Metin Göktepe**'nin öldürüldüğü Eyüp kıyılarına değmektedir. Galata Köprüsü, Hasan Fehmi ile Metin Göktepe'nin arasında durmaktadır. Evet, ülkemizde öldürülen ilk gazeteci ile son gazeteci arasında böyle bir köprü vardır... Ve o köprü üzerinde Hasan Fehmi'yi anmak, bir ucundaki üstünde *'Eyüp'* yazılı yön tabelasının dibine karanfil bırakmak amacıyla **Uğur Mumcu**'ya saygı etkinlikleri çerçevesinde İstanbul Valiliği'nden izin istedik. Valilik, Galata Köprüsü'nün *'önceden belirlenen alanlardan olmadığından'* izin vermese de bir avuç insan belirlenen gün ve saatte ellerinde karanfillerle oradaydı.

Köprünün başını tutan polis, basın açıklamasının yazılı olduğu kâğıdı telsiz ile amirine okur: *"Hasan Fehmi amirim, Hasan Fehmi"... "Yok amirim, eskiden, çok eskiden öldürülmüş"...*

BİR RADYO BİR SES

Alp Tamer

Bu çizgilerdeki kişi, yüzünü hiç bilmediğim bir radyo çalışanına, daha doğrusu, bir özel radyonun haber yorumcusuna ait. Doğan güneşle birlikte erkenden yatağından kalkan, bizler henüz kahvaltılarımızı yaparken her türlü gerekli-gereksiz günlük gazeteleri masasının üzerine yığıp, geçen günün manşet ve ara manşetlerinde, geçen ayın, yılın ve hatta yüzyılın hesabını yapmaya çalışan, bunu yaparken de bazen öfkelenen, bazen kızan, şaşıran, gülen, ağlayan bir tiyatral ses 'O'! Kendi sesimize benzeyen, o traji-komik, dramatik ve çağdışı her türlü gazete haberlerinden, ve çağdışı her türlü gazete haberlerinden, hesaplı ve bilinçli bir ironiyle yalancı medyaya, sahtekâr siyasetçiye, dört tarafımızı sarmış mezup gürûhuna (puşt zulası), "ya aklanacak", "ya aklanacak" yolsuzluk üstadı sarışın bir bayana dek yüreğinden ve beyninden gelen haklı bir öfkeyle sesimizi kendi sesine katıp çoğaltmayı beceribilen yürekli bir muhalif ses. Bugüne dek yüzünü hiç görmedim. Kendisini herhangi bir tiyatro oyununda bugüne dek hiç izlemedim. (Bu benim ayıbım!) Ama sesinin muhalif tınısının içten ve dürüstlüğünü sevdim. Her şeyin kötüsünü izlemekten (kötü siyasetçi, kötü televizyoncu, kötü yorumcu, kötü ses, kötü radyocu) iyi olanın ne olduğunu unutmuş, iyiye hasret kalmışız. İyi, güzel, doğru bir ses ve yorum: RECEP YENER.Onu tanımak isterseniz radyo istasyonunuzu bir süre YAŞAM RADYO'yla (FM 92.3) aldatın.

ALTAY MARTI

Yazık Marmaris'teki Amcama

'Dönen dönsün, ben dönmezem yolumdan'
Zülfü Livaneli

Uyumadan önce iki parça kıymalı börek yediğimden midir, gece üstüm açık kalmış ondan mıdır nedir, Marmaris'teki amcamı gördüm geçen gün rüyamda. En son geçirdiği prostat ameliyatı yetmezmiş gibi bu kez de bir çeşit bunama olan Alzheimer hastalığına yakalanmıştı. Durumu içler acısıydı.

Kimi zaman, *"Bu ülkeye bunca yıldır hizmetim oldu, beni niye,* 'Sıcağı Sıcağı'*na programına çıkarmıyorlar"* diye sitem ediyor; kimi zaman, *"Okoça'dan iyi frikik atarım, Şener Şen (Ali Şen demek istiyor) niçün beni Fener'e almıyor"* diye sayıklıyor, bazen de iyice çocuklaşıp *"Seni yerim sosis"* diye bastonunu ısırmaya çalışıyordu. Konuşmadığı zamanlarda da evin içinde deliler gibi sağa sola koşuyor, gündelik işlerini yetiştirmeye uğraşıyordu.

Gırgır süpürgeyle halıları temizliyor, saç kurutma makinesiyle kitapların tozunu alıyor, mutfağa kapanıp saatlerce yemek yapıyordu (Greyfurt kızartması, ançuezli lolipop dolması ve soğanlı baklava en favori yemekleriydi).

Bu işleri bitirdikten sonra harıl harıl çamaşır yıkıyor, hepsini bir bir özenle sıkıyor ve keyifli bir şekilde bahçeye gidip bir tabureye çıkarak teker teker bütün çamaşırları iplere mandallıyordu. Herhalde en çok sevdiği iş, bu çamaşır asma işiydi. Çünkü bir taraftan da rock şarkıcılarını taklit eder tarzda sürekli kendi kendine mırıldanıyordu: *"Asmayalım da besleyelim mi, asmayalım da besleyelim mi, hey baby!"*

Doğrusu o rüya boyunca amcamın o hallere düşmesine çok üzülüyordum, ama elimden hiçbir şey gelmiyordu. Her şey Allah'tandı ve onun alın yazısı da böyle yazılmıştı. Zamanında uçurumun kenarına dek gelmiş ve *"Help help"* diye bağıran bir ülkeyi pat diye bu tarafa çekmiş ve memlekette her şeyi *"tertemiz"* yapmış bir asker tekaüt olduktan kısa bir süre sonra maalesef vahim bir şekilde aklını kaçırıyordu. Sadece aklını kaçırsa neyse, altına da kaçırıyordu. (Hoş bi şey olmadığından o konuya girmiyorum.)

Sabah uyandığımda hâlâ rüyanın tesiri altındaydım. On beş dakika öylece yatakta kaldım. Yaşamı, yaşamın anlamsızlığını, **Süleyman Bey**'in şapkasını, bilim adamlarının kansere çare bulup bulamayacağını, eski seks artistlerinden **Zerrin Egeliler**'in şimdi ne işle meşgul olduğunu, **Kürşat Başar**'ın Yeni Yüzyıl'daki yazılarını neden ortaokul 2. sınıfa giden ve kompozisyonda fevkalade başarılı olan yeğenine yazdırdığını, köylerimizde ne zaman tenis oynanıp sumo güreşi turnuvaları tertipleneceğini, **Kazancı Bedih**'in o yaşında hâlâ nasıl oluyor da sıra gecelerinde uzun hava okuyabildiğini ve en son olarak da kızarmış ekmekle birazcık peynirin vücuda ne denli faydalı olabileceğini düşünüp derhal yataktan fırladım ve mutfağa koştum. Ocağa çay suyu koyduktan sonra balkona çıktım. Halkım derin uykudaydı ve güneş göz kamaştırıcıydı. Gökyüzünde birkaç beyaz güvercinle birkaç kanatlı Orkid nazlı nazlı uçuyorlardı. Asayiş berkemaldi ve *"yaşamak hakikaten güzel şeydi be kardeşim!"*

Televizyonu açtıktan sonra kahvaltımı hazırlayıp masaya oturdum. Daha çayımdan bi fırt çekmiştim ki TV'de izlediklerim karşısında şok geçirdim. Diyarbakır, Mersin, Adana'dan sonra şimdi de Ümraniye'de hayırsever bir vatandaş ekmek dağıtıyor ve yine yurttaşlarımız birbirinin gözünü oymaya çalışıyordu. Bu durum beni fazlasıyla üzdü.

Hemen telefona sarılıp Süleyman Bey'i aradım. Daha ben *"Alo"* der demez Sayın Cumhurreisim açtı ağzını yumdu gözünü:

"Sabahın köründe ne istiyosun gene, manyak mısın?" Kekeleyerek cevap verdim: *"Saygıdeğer büyüğüm, memleketteki sefalet tablosu beni çok bedbahtlaştırıyor, yoksulluk böyle teşhir edilmemeli, bu hem insanlığa sığmaz hem de dinimizce altı kusurlu hareketten biri sayılıyor. N'olur bu işe bir çözüm bulun."* Süleyman Bey, *"Merak etme"* dedi, *"O işi çözdük.*

Artık bu işi, yani çamurda ekmek kapmaca olayını Bakanlar Kurulu'ndan çıkardığımız bir kanunla 'geleneksel ata sporu'*na dönüştürdük. Avrupalılar da artık bu işin sadece bir sportif faaliyet olduğunu anlayıp ülkemiz hakkında ileri geri laf edemeyecekler..."*

Bravo! Akıl akıldan üstündür. Süleyman Bey bu işe de bir çözüm bulmuştu işte. Kendisine teşekkür ettim. Yalnız kara haberi vermeden de geçemedim: *"Efendim sık sık sözünü ettiğiniz Dicle kenarındaki salak kuzu vardı ya!"*

"Eee, n'olmuş!"

"O kuzu da sizlere ömür. Aldığım duyumlara göre özel tim ve korucular zavallı hayvanı kesip kuzu pirzola yapmışlar."

"Aaa, ne zaman olmuş. Benim niye haberim yok yahu! Darbe olur haber vermezler, kuzuyu ortadan kaldırırlar haberim olmaz. Cumhurbaşkanı olacağıma Esnaf ve Sanatkârlar Derneği Başkanı olsaydım daha iyiydi be! Hiç değilse ne nedir bilirdim. Neyse, fazla da büyütmemek lazım. Altı kere gitmiş yedi kere gelmiş adamım. Hiç bi şey olmaz bana. Hadi sen de yat. Çat!"

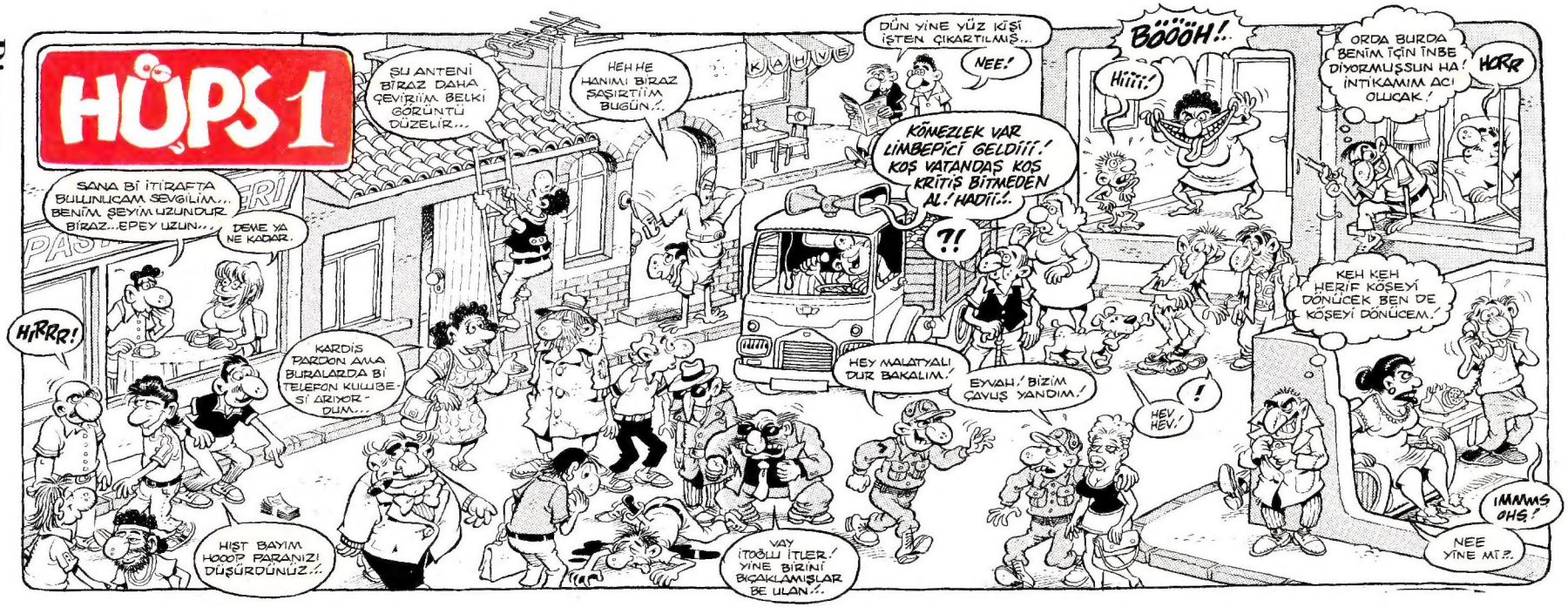
HÜPS 1
ŞU ANTENİ BİRAZ DAHA ÇEVİRİİM BELKİ GÖRÜNTÜ DÜZELİR...
HEH HE HANIMI BİRAZ ŞAŞIRTTIM BUGÜN..
DÜN YİNE YÜZ KİŞİ İŞTEN ÇIKARTILMIŞ...
NEE!
BÖÖÖH!.
Hiii!
ORDA BURDA BENİM İÇİN İNBE DİYORMUŞSUN HA! İNTİKAMIM ACI OLUCAK!
HORR
SANA BİR İTİRAFTA BULUNUCAM SEVGİLİM... BENİM ŞEYİM UZUNDUR BİRAZ...EPEY UZUN...
DEME YA NE KADAR.
HRRRR!
KÖNEZLEK VAR LİMBEPİCİ GELDİİİ!. KOŞ VATANDAŞ KOŞ KRİTİS BİTMEDEN AL! HADİİ!.
?!
KEH KEH HERİF KÖŞEYİ DÖNÜCEK BEN DE KÖŞEYİ DÖNÜCEM.
KARDİS PARDON AMA BURALARDA BİR TELEFON KULUBE Sİ ARIYORDUM...
HEY MALATYALI DUR BAKALIM.
EYVAH! BİZİM ÇAVUŞ YANDIM.
!
HEV HEV.
HIST BAYIM HOOOP PARANIZI DÜŞÜRDÜNÜZ..
YAY İTOĞLU İTLER. YİNE BİRİNİ BIÇAKLAMIŞLAR BE ULAN..
IMMMS OHŞ!
NEE YİNE Mİ?.

HÜPS 2
AMAN!. ONLAR GELMEDEN BOŞ BİR SANDALYE BULDUM!. ARTIK AYAKTA KALMAM..
HADİ BAKALIM ŞİMDİ DOĞRU YATAĞA. SENİ BÖYLE KORKUTUP İŞETMESEM HEP YATAĞA İŞİYORSUN SONRA NAPİİM...
UUAAAH... GECE,NE GÜZEL DE UYUMUŞUM YAA FAKAT SANKİ BİR TUHAFLIK HİSSEDİYOM.?.
ÇOK İYİ HÜSAMETTİN! GÖRÜNTÜ AYNA GİBİ OLDU! ÖÖLE KALSIN..
HOŞGELDİN KOCACIIM.
HMM HERKES TOPLANDI...OKEY PATTİS VAR SUĞAN VAR...ÜÇ KİLO ON BİİİN!..
VALLA GÖRDÜĞÜN GİBİ BİRBUÇUK METRELİK BU DİLLE İNSAN İÇİNE ÇIKAMAZ OLDUM NERMİN...
AYNEN BURDA ABLACIIM./ AMA JETON FİATINI DUBLE AURIM./
BOZMA MORALİNİ ABİ DURUMUMUZ O KADAR DA KÖTÜ DEĞİL.. HAYVANCAAZ BİRAZ FAZLA ABARTTI...
ÜHÜÜÜ!
ERKEK ADAMIN BAŞI KEL GÖĞÜSÜ KILLI OLUR ESAS.
YUH ULAN.! KOCA MEMLEKETTE SOYMAK İÇİN ÇIKA ÇIKA İKİZ KARDEŞİM ÇIKIYO KARŞIMA.!
AA SAMET.!
BABA BABAA!..
PLİNG!
PLİNG!
YAV ÇAVUŞ, SİZ DE HEP BENDEN OTLANIYONUZ. BÖLÜKTE NEYSE AMA YANİ BURDA DA...
KES LAN! ATEŞİN DE VAR MI Dİ?
ONLAR BANA ALIŞKINDIR. DÜŞÜRSEM BİLE HEP PEŞİMDEN GELİR CANLARIM...
LAN ÜLKEYE O KADAR KAÇAK SİLAH SOKUYORUZ HALA BIÇAK KULLANAN İLKEL İTLER VAR BE..
PANTOLONLARININ ÖNÜNÜ DİKMEKTEN BIKTIM ARTIK RIFKI.. BİR DAHA 0900'LÜ TELEFONLARI BİR AÇ BAK N'OLLUYOR..
MUSA BİLGİN

Hafızam... Stop!

ZAFER TEMOÇİN

Gelen evrak

Sevgili Dinozorlar,

Bir Dinozor okuru yazıyor size Ödemiş'ten! Merhaba...

Burada evlerde, gönüllerde Dinozor yumurtaları çatlıyor, haberiniz olsun. Sizi ve Cumhuriyet'i çook seviyoruz.

Benim adım Pınar. Lise ikinci sınıf öğrencisiyim. Dokuz yıllık okur yazar, dokuz yıllık da Cumhuriyet takipçisiyim. Gazetemizin böylesine eksikliğini hissettiğimiz bir gülmece-karikatür dergisi çıkarması çok sevindirdi beni.

Öyle mutlu olmuştum ki ilk elime aldığımda dergiyi... Tam da gülmece öykülerime ağırlık verdiğim bir zamandı. Evet, yaklaşık ilkokul ikinci sınıftan beri komik şiirler, öyküler yazıyorum. (**"Komik"** sonra **"ironik ve fantastik"** adını aldıysa da) Ama bir yandan da acının ve duygusallığın ön plana çıktığı öyküler yazıyordum. Onları hep paylaştım birileriyle de nedense gülmece öykülerim atıldı sağda solda.

Bir gün baktım bu böyle olmayacak. İnsanlar gülmeyi unutmuşlar. Herkeste bir gerginlik. Yüzler kırış kırış acıdan. Gerçi günümüz koşullarında tam anlamıyla huzurlu olmak mümkün değil, ama işte her şeye rağmen gülümseyebilmek... Bu noktadan çıktım yola ve ayaklarım daha yere basarak mizah öyküleri yazmaya başladım. Ne derece başarılıyım, bilmiyorum. Belki de hiç başarılı değilim. Olsun! Önemli olan bir şeyler düşünmek, yaratmak değil midir bu kocaman dünyada minicik beyinlerle!

Dedim ki kendime: **"Pınar, yaz işte Dinozor'a. Anlat derdini. Paylaş onlarla duygularını. Bölüşmek değil midir en güzellerden biri."**

Sizleri seviyorum. Bazen saatlerce gülüyorum karikatürlerdeki o müthiş esprilere. Karikatürle uğraşmak olağanüstü bir şey. Keşke çizim yeteneğim olsaydı. Keşke ben de anlatsaydım birkaç karede tüm demek istediklerimi. Anlatsaydım Manisalı gençleri...

Ah onlar! Kaç öykümde, kompozisyonumda var, biliyor musunuz? Taa geçen yılki tutuklanmalarından ve kahrolası işkence haberlerinden beri onları düşünüyor, düşünüyor, düşünüyorum. Onlar benimle yaşıt! Genç çocuklar onlar. Umutları var. Benim de var. Ama alıyorlar onları, hapse tıkıyorlar onca kara günden sonra. Umut, sevda kalır mı hiç? Tam da **"sevdalık çağı"**nda kırıyorlar gencecik yüreklerini...

Ulaşsam onlara.. çiçek versem, öpsem. Şiirlerimi okusam, öykümü. Yarar mı dersiniz bir işe? Yardımcı olabilir miyim?

Sonra açlık... Diyarbakır'da gözler önüne serilen halkın deşilen yarası. Ödemiş'te de aç insanlar var. İstanbul'da da. Sıvas'ta da. Ben burada oturmuş tok karnıma müzik dinliyorum. Nasıl batıyor bu bana, utanç... Utanıyorum kendimden, dünyadan.

Yarın okullar kapanıyor. Koca bir yorucu dönemi taşıyorum hâlâ üstümde. Okul, dersane, üniversiteyi kazanacak mıyım sorusu. Bu orta halli kentte kültürsüzlük ortamı, sosyalsizlik. Gözlerim bir parlıyor ışıltıyla, bir de sönüyor.

İlk gençlik bu mu? Sarsıntılar! Üzüntüler, kahkahalar! Karmakarışık yazılan böyle mektuplar. İçtenlik! İsyan! sevgi!

Eğer okuduysanız mektubumu buraya dek sabırla, sağolun. Biraz olsun içimi döktüm sanıyorum, sağolun.

Unutmayın.. dört bir yanında ülkenin nice Pınarlar var. Azıcık karamsar, ama hep umutlular, alınları açık, geleceğe dönük beyinleri. Ve siz yazarların, çizerlerin görevi o umudu yaşatmak! Sorumlusunuz bizlerden. Öyle ki bir gün biz size haykırarak **"Teşekkür ederiz"** diyebilelim. **"Güzel günler göreceğiz"** dediniz ya gördük işte güzel günleri diyelim Nâzım'ın ağzından.

Dinozorca sevgilerde kalın!

Pınar Özcan-Ödemiş

Gelen Evrak için adres: Dinozor Dergisi, Türkocağı Cad. 39/41 34334 Cağaloğlu-İSTANBUL